BOUVIERSUPPORTERS Magazine

oktober 2020
Jaargang 12, nummer 73

Stichting Bouviersupporters Oostendorperweg 57 - 7481 VE - Haaksbergen KvK 51469820 IBAN: NL82 RABO 0160 4492 86 Fiscaal nummer 850034814

Logan was op vakantie

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Bouviersupporters

10 jaar

Bouvier herplaatsingen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd en/-of verspreid zonder schriftelijke toestemming van stichting Bouviersupporters

BOUVIERSUPPORTERS MAGAZINE
Oktober 2020

In dit nummer:

Van de bestuurstafel	2
Wie vond een nieuw thuis	3
Achter de schermen	4
Hoe is het met……..	5
In memoriam	18

Van de bestuurstafel.

De afgelopen twee maanden heeft 1 bouvier een nieuw plekje gevonden. Wij wensen de nieuwe baasjes heel veel geluk samen met hun nieuwe huisgenoot.

10 jaar Stichting Bouviersupporters……

Normaal gesproken hadden we dit 25 oktober groots met u willen vieren, maar helaas gooide Covid-19 roet in het eten.

Wat hebben we in die 10 jaar toch ontzettend veel boefjes kunnen helpen, mensen blij gemaakt, verdriet met hun gedeeld, adviezen en tips gegeven waardoor honden toch bij de huidige baas konden blijven en geprobeerd om mensen bewust te maken van het ras en de bijbehorende karaktereigenschappen.

In onze beginperiode kwamen er veel bouviers in het asiel terecht, omdat mensen een verkeerde keuze hadden gemaakt. Dat lieve kleine bolletje wol wordt uiteindelijk 35-45 kg en meer en heeft een kop van hout die voor een baas toch best wat doorzettingsvermogen behoeft.

In de loop van de jaren is daar gelukkig een kentering in gekomen, er komen nog maar weinig boefjes in het asiel terecht, mensen weten de weg naar ons beter te vinden, maar weten ook beter wat ze in huis halen.

Volgend jaar hopen wij alsnog een mooie feestdag met u te mogen organiseren. Uiteraard houden we u op de hoogte.

Team van bestuur en medewerkers van de Stichting Bouviersupporters.

6 november 2020

Wie vond een nieuw thuis in september en oktober 2020

Reza				

Langs deze weg willen wij alle personen die de afgelopen periode een donatie gedaan hebben heel hartelijk bedanken.

Net als elke vrijwilligersorganisatie zijn wij afhankelijk van giften en donaties. Sinds 1 januari 2012 heeft de Stichting Bouviersupporters de **ANBI status**. Uw gift aan de Stichting Bouviersupporters is daardoor een gift aan een **erkend goed doel**. Als een instelling door de Belastingdienst is aangemerkt als een ANBI, kan een gift van de inkomsten- of vennootschapsbelasting afgetrokken worden (uiteraard binnen de daarvoor geldende regels). De belastingdienst houdt toezicht op het inkomsten en uitgave beleid van de ANBI-instelling. De bemiddeling is en blijft **kosteloos**. De vrijwilligers steken geheel **belangeloos** hun vrije tijd in het helpen van de bouvier.
De stichting heeft door alle donaties en giften van mensen die ons een warm hart toedragen een gezond positief saldo. Uiteraard zijn wij altijd blij met de donaties die wij ontvangen en kunnen wij op deze manier hulp bieden aan bouviers die dat nodig hebben.

Van 1 september 2020 t/m 31 oktober 2020 heeft Stichting Bouviersupport ontvangen van:

Donaties en van Vrienden	**€**	**720,89**	

Totaal ontvangen			**€ 720,89**
Daarvan is het volgende uitgegeven aan:			
Telefoonkosten	**€**	**35,20**	
Bankkosten	**-**	**33,22**	
	-		

Totaal uitgegeven			**-/- 68,42**

Resultaat			**€ 652,47**
			==========

Achter de schermen

Storm en Donder, 2 herplaatsers van nu 7 en 3 jaar.

Onze hulp werd ingeroepen voor Storm en Donder. Tussen beide heren bliksemt het af en toe flink. Met andere woorden, er waren regelmatig kleine maar ook wel eens wat heftige aanvaringen tussen beide heren.
Het heeft zelfs al eens geleid tot een bijtincident van Donder naar zijn baas.

Jantina is er samen met een gedragsdeskundige geweest. Donder heeft een ernstige vorm van HD waardoor een deel van zijn reactie te wijten is aan pijn. Hij staat vanaf nu, in overleg met de dierenarts, dagelijks op pijnstilling. Donder is ook best een brutale Donder en dwingt aandacht af bij mensen waarbij Storm gewoon door hem aan de kant wordt gezet. Wegsturen met commando's heeft geen of nauwelijks effect. Hij schroomt niet om ook bij bezoek bij op de bank te springen. Dit is vooralsnog geen wenselijk gedrag.

Donder is in de bloei van zijn leven gekomen en zal steeds meer gaan proberen om het gezag te ondermijnen en zal proberen om de leiding in de roedel te krijgen. Gezien de ernstige HD is hij daarvoor niet geschikt.
Ook geestelijk is Donder niet geschikt voor deze rol. Zeker als we kijken naar de stabiele en bijna nonchalante verschijning van Storm.

Met diverse tips kunnen de baasjes nu aan de slag waarbij beide honden respect leren, naar elkaar toe maar ook naar de baasjes en bezoekers toe.
Bij het wandelen trekken Storm en Donder ook behoorlijk aan de riem. Met wat simpele trucjes (stilstaan en/of een paar stappen achteruit) en met wat lekkers als het wandelen wel goed gaat, weten de heren nu ook dat trekken geen zin heeft, het levert niets op, de wandeling wordt niet voortgezet en er komt geen lekkers.

De baasjes zijn nu een paar weken aan het trainen en de berichten zijn zeer positief.

Hoe is het met ……

In het afgelopen kwartaal kwamen er bij ons heel veel berichtjes binnen over herplaatsers. Hoe het nu met ze gaat en wat de ervaringen van de baasjes zijn. De meeste zijn erg leuk en enthousiast. Soms zijn de berichten wat minder, omdat er toch werk aan de winkel is om de betreffende bouvier op het juiste spoor te krijgen. Van al deze berichten genieten wij toch, omdat er hoe dan ook samen met de nieuwe huisgenoot hard gewerkt wordt om er iets moois van te maken. Wij willen deze berichten, goed of minder goed, en in de woorden van de bazen zelf, graag met onze lezers delen.

Reza

Vanwege het overlijden van haar baas werd de bijna 13 jarige Reza bij ons aangemeld.
Als heel snel werd er een nieuw thuis gevonden. Op 11 oktober is zij verhuisd.

15 oktober

Het gaat goed met Reza. Ze begint al wat te wennen.
Een wat in zichzelf gekeerde hond, maar ik betrek haar bij alles door haar naam te noemen en een aai te geven.
We zitten op dag 4 en ze loopt vrijwillig mee de tuin in, heeft vandaag naar me gekwispeld en toont interesse in wat er om haar heen gebeurt.
Echt een lieve knuffelbeer.

Tinkel

In februari 2016 moest Tinkel herplaatst worden Op 27 februari 2016 is zij herplaatst.

7 oktober 2020

In de vakantie eind juli 2020 verstapte Tinkel zich in een sloot die behoorlijk diep was, maar gelukkig wel droog stond.
Resultaat verstuikte teen.

We zijn een paar keer bij de dierenarts geweest, want ze ging steeds manker lopen. Een paar foto's verder zagen ze een verdikking op haar teenkootje. Toen heeft onze dierenarts, ook mede door mijn vraag, een second opinie bij een orthopeed aangevraagd. 6 oktober kwam de uitslag:

Het is artrose geworden, en er zijn 2 opties om Tinkel van de pijn te verlossen met lopen.
1: een aangepaste brace met een schoen die ze dus dan haar verdere leven aan moet om geen pijn te hebben met lopen.
2: amputeren van haar teen. En dan maar hopen dat de pijn weg is.

Want de orthopeed zag ook een kleine verkleuring op haar schouder zitten. Wat misschien door verkeerd lopen nu ook beginnend artrose kan zijn. En eventueel ook pijn kan geven.
Maar onze dierenarts heeft zoveel tests gedaan de afgelopen tijd en de foto nog eens met collega bekeken en hij zegt wij zien daar niets zitten, en ze geeft daar totaal geen reactie..
We twijfelen best wel. Van zo'n brace wordt ze denk ik niet happy.

We hebben besloten haar teen te laten amputeren. Op 13 oktober is dat gebeurd. De operatie is goed gegaan. Teentje is geamputeerd. Haar gebit is ook weer schoon en haar nagels ook weer goed.

Ze werd alleen wat moeilijk wakker, helaas door haar overgewicht.

Amber

Amber is in augustus 2016 herplaatst.

We hebben een tijdje niets van ons laten horen, maar ik wil jullie deze foto van Amber niet onthouden.
Ze is in augustus /september weer mee op vakantie geweest en dat vindt ze heerlijk!

Helaas heeft ze sinds kort een nekhernia, maar met medicijnen en 'rustig aan doen' moet het over een paar weken over zijn.

Donna

Toen wij Donna adopteerden wisten wij niets van haar afkomst. Ook aan haar uiterlijk was niets kenmerkends af te leiden behalve dat ik het een slecht gelukte Boef vond, immers ze was geknipt als een poedel met kale snuit en een theemuts op haar koppie.....hele kleine oogjes standje Chinees, wat ik later kon herleiden dat dat door de stress kwam. Qua karakter was het een ongeleid projectiel met een typisch kennelloopje en dat de hele dag door, in huis en in de tuin moorddadige jachtpartijen op poezen en vogels.
Niet tot orde te roepen, kende bijna niet 1 commando werd er ramgek van!

De fokker nog opgespoord, gesprek met hem gehad.
met zwaar Brabants accent, het enige wat ik daar uit begreep was: aan stambomen deed ie niet, wat had je daar nu aan, maar al zijn fokdieren en pups waren heel waaks.....nou niet direct wat ik zocht, zucht....
En kijk nu eens wat ze mooi is geworden na een paar keer goed getrimd te zijn, niks geen poedel meer maar een volwaardige bouvier met grote boevenogen en de zo kenmerkende boevenblik.....met prachtige witte randjes!
Ook haar karakter heeft een metamorfose ondergaan, door haar gewoon te behandelen zoals wij al onze voorgaande boefs hebben behandeld met respect en volharding is ze nu een hele slimme meid die zonder dwang al een heleboel geleerd heeft.... het enige minpuntje is dat ze in het bos weinig contact met je zoekt, dus loslopen is er voorlopig nog niet bij.....Daar wordt nog druk aan gewerkt, met de zg impulstraining.

Ik verdenk haar er van dat ze uit een werkhondenlijn komt, want immers ze is nergens bang voor. Het kan haar niet hoog genoeg, niet hard genoeg enz. en ze leert echt razendsnel.
Haar uiterlijk heeft meer weg van een werkhond en niet dat verfijnde van een showhond.....niks geen vierkante bouw maar Mean & Lean, ook mooi!

Als je nagaat dat ze de 1e 4 jaar in een kenneltje heeft gezeten ben ik best wel heel trots op haar, ze heeft het toch maar geflikt, van kennelhond tot een hele lieve huishond!!!

Boris

Op 1 augustus was het zover; we gingen naar Boris om te ervaren of het de boef voor ons was. Aanbellen, geblaf, een warm welkom en toen die grote lieve kop nieuwsgierig om de deur kijkend wie daar had aangebeld. Liefde op het eerste gezicht. Kop koffie en ervaringen gedeeld over het boevenras. Wat een klik; super.
Dus na een aantal kopjes koffie ging Boris met ons mee. Ik dacht nog: "Wat zullen zij het zwaar krijgen zonder die schat". En een schat is het nog steeds.

Het gaat prima met Boris; zijn inborst is haast nog mooier dan de buitenkant. Wat een open karakter; stabiel, rustig en nieuwsgierig. En wat een geweldige opvoeding heeft hij gehad.
Wij zijn ontzettend blij dat hij op ons pad is gekomen; dat zowel de oude baasjes als Paulien namens de Bouviersupporters ons Boris hebben gegund.

Een topgozer; luistert (bijna) altijd, is lief, speels, ondeugend, slim en een grote smeerpoets zoals het hoort bij een boef.

Lekker door het water van de IJssel banjeren en dan door het zand hollen; je wordt er helemaal blij van. Elke dag weer een "emmer" zand terugbrengen naar het strand (ha ha ha).

Ook van onze kleinzoon is hij helemaal gecharmeerd en andersom is het niet anders. Dat hij beresterk is merk je meteen als hij enthousiast reageert als we hem gaan uitlaten. Het liefst gaat hij dan met de hele familie op pad. Tijdens de wandelingen, als hij los mag lopen, treedt hij met open vizier en nieuwsgierig op naar honden en mensen. Hij schat de situatie feilloos in om of te spelen of om afstand te houden. Hij straalt zoveel rust uit dat medewandelaars hem volledig vertrouwen; iets wat ons steeds wordt verteld. Heerlijk wandelen dus. Super.

Een bouvier zonder staart is tegenwoordig toch bijzonder; het is onderweg regelmatig gespreksstof. Maar Boris is toch echt zo geboren, zo blijkt uit de verklaring van de dierenarts van destijds.
Zelfs met ons varkentje Gijs kan hij goed omgaan. Boris helpt mee om hem naar de wei te brengen of hem weer op te halen om te eten. Zo leuk om te zien.

Zoals jullie lezen konden wij voor ons gevoel geen lievere boef bedenken; zo relaxt. Dank daarvoor.

Buddy

Door ziekte van zijn baas werd voor de 3-jarige Buddy een nieuw thuis gezocht. In juli 2018 is hij verhuisd.

20 september
Buddy DE HELD.
PostNL bracht een pakje. S. stond met rollator in de deuropening, ik was achter in de tuin en Buddy in huis. De pakketbezorger ging weg en S. werd plotseling achteruit de gang in geduwd. Met zijn rug tegen de muur en zijn rollator ervoor zodat hij geen kant op kon.
De man ging in huis, S. riep BUDDY en de man vloog het huis uit. Wat een geluk dat Buddy binnen was. Stel je voor dat Buddy er niet was geweest....

9 oktober 2020
Buddy mag als enige hond van buiten nu nog mee en contact maken met de bewoners van het verzorgingshuis. Dat is zo belangrijk. Wij moeten een mondkapje op en afstand houden.

14 oktober
Buddy is niet fit of heeft pijn.
Naar de dierenarts geweest. Hij heeft voor 10 dagen pijnstillers en ontstekingsremmers gekregen. Maar even zien hoe het dan gaat.
Als het goed gaat dan worden er 3 november röntgenfoto's onder narcose gemaakt, hart, longen nagekeken en gelijk zijn gebit schoongemaakt.
Toen hij bij ons kwam lag van een voortand een wortel bloot. Misschien heeft hij nu pijn van die tand.
Hij is weer te dik, maar ja, lijnen is moeilijk als er tijdens de bezoekjes aan het tehuis iedereen hem wat wil geven

22 oktober
Omdat pijnstillers zo goed aanslaan wordt hij morgen geopereerd. Dan is er meer tijd voor hem. Hij krijgt een volledige check up. Vooral aan zijn gebit wordt er aandacht besteed.

23 oktober
Het duurde wel anderhalf uur voordat hij onder narcose was.
Er bleken abcessen in kaak te zitten. Er is een voortand getrokken en gehecht.
Verder is de rest van zijn gebit schoon gemaakt.

Ik heb uitleg gekregen met de foto's en tand en instructies.
Toen ze zei dat Buddy nog wel een half uur onder narcose zou zijn, maar ik hoorde een brul en zei is dat Buddy? Een nog hardere jank , ik zei dat is Buddy. Ik mocht er naar toe en daar stond meneer. Uit het hok ging hij werkelijk alle kanten uit, liep handen desinfecteer omver, maar ik kreeg hem in auto. Lekker naar huis.

Hij moet nu 3 dagen gekookte vis of kipfilet eten en heeft hij medicijnen. Moet warm liggen en over 4 weken een controle. Nu maar afwachten of dit DE pijn was.

Senna

Vanwege omstandigheden werd Senna een teefje van bijna 8 jaar bij ons aangemeld voor bemiddeling.
6 juni 2020 is zij verhuisd.

13 oktober 2020

Senna vandaag voor het eerst getrimd sinds ze als herplaatser in juni bij ons is.
Altijd even afwachten hoe het gaat met een hond die je voor de eerste keer zelf gaat trimmen.
Het was een fluitje van een cent, ze vond het heerlijk. Onze lieverd en haar jas....

Mats

Mats, een reu geboren in april 2010, zat al een tijdje in een pension omdat zijn baasjes vanwege gezondheidsredenen niet goed meer voor hem konden zorgen. Op deze manier konden ze hem nog wel elke week bezoeken, echter ze zagen in dat het voor Mats niet de ideale oplossing was. Zij namen contact op met de fokker en samen met de fokker zijn wij op zoek gegaan naar een perfect nieuw adres. Dat vonden wij in Duitsland en is Mats in augustus 2015 verhuisd.
In maart 2018 sloeg het noodlot toe. Het bazinnetje ontdekte een paar rare bulten. Bij de dierenarts werd een biopt genomen en het bleek heel erg foute boel. Mats had mastceltumoren. Hij heeft 6 maanden een behandeling met Masivet gehad. Dat was aangeslagen en Mats is weer helemaal hersteld!
Helaas moest Mats in augustus 2020 een noodoperatie ondergaan vanwege een milttumor. Ook van deze operatie herstelde hij prima.
Tot hij 9 september weer niet lekker werd, wilde niet eten en leek pijn te hebben. Met een noodgang naar de dierenarts en is er een echo gemaakt. Zijn hele buik zat vol vocht. Geen goed teken, dus met bloedspoed naar het dichtstbijzijnde dierenziekenhuis. Mats raakte in de auto al in shock. Eenmaal daar aangekomen is hij met spoed opengemaakt en had hij dus giga uitzaaiingen. Dit moet zeer agressief zijn geweest, want bij het verwijderen van de milt was hij verder gegarandeerd schoon. Dat hebben ze allemaal nagekeken. Hier viel niet tegen te vechten.

Koos

Koos is op 5 februari 2019 verhuisd.

We hebben Koos weer eens laten fatsoeneren, hij zat weer zo dik in de vacht, niet meer door te komen.

Hij vindt het allemaal best, deze keer bood de kapster geld om hem te houden, wat we natuurlijk niet gedaan hebben :-)

En Koos heeft kennis gemaakt met de glijbaan en rioolbuizen in het bos. Kleinzoon ging eraf en natuurlijk ging Koos (na beetje aandringen) ook de glijbaan af!
Kleinkind kan het en heeft plezier, ja dat laat Koos niet op zich zitten, die wil MEESPELEN! Echt, hij rent door rioolbuizen in het speelbos alsof bij hooit anders gedaan heeft.

Kortom, hij doet het lekker.

Vera

Vera is op 21 januari 2017 verhuisd.

15 september 2020
Bericht 1:
"Vera ligt op de operatie tafel. Een vergrote en misschien verdraaide milt. Nu in spanning afwachten.

Vandaag was er niets aan de hand. Om 16.00 kwam ik terug van boodschappen doen en ging ze gelijk bij mij in huis liggen. Dat vond ik vreemd, maar ik werd wel enthousiast begroet. Even gewandeld en zag dat ze echt last van haar buik had. Toen ging ze overgeven, poepen en van de ene zij op de andere liggen. Later voelde ik een bult achter in haar zij.

Onze eigen dierenarts was op vakantie, dus hebben we de spoedarts gebeld. Om 18.45 konden we terecht. Als we voor 21.00 niet gebeld worden gaan ze door met opereren. Dit omdat ze 3 jaar geleden ook een hele slechte baarmoeder had."

Bericht 2:
"Operatie geslaagd. Haar milt was gedraaid.
Het is maar goed dat we gelijk gegaan zijn anders was ze er waarschijnlijk niet meer geweest.
Ik had hen al gewaarschuwd dat ze bij de baarmoeder operatie snel wakker was. Ze waren blij dat ik dat gezegd had, want de tube moest er nog snel uit.
Nu een hond zonder baarmoeder en milt.

17 september
"Vera gedraagt zich dus weer echt als Vera. Het advies om de eerste 10 dagen rustig aan te doen is een leuke uitdaging, want het woord rustig kent ze eigenlijk niet.

Zonder milt kan ze goed leven alleen moeten we goed opletten als Vera ziek wordt of een ontsteking krijgt dan moet er eerder antibiotica gegeven worden, omdat normaal gesproken de milt hiervan veel oplost.

Shiba

Met Shiba gaat het supergoed.
Ze gaat ook mee naar de camping daar bewaakt ze drank en het eten heel goed. Wandelen gaat prima. En ze slaapt de hele nacht weer door.

Xenna, een hele lieve hond, maar……

Al snel nadat we ons hadden aangemeld bij de Bouviersupporters kwam Xenna in ons leven. Eerst heb ik op het opvangadres kennis met haar gemaakt; een prachtige hond van ca. 7 jaar oud waarvan de vorige eigenaar plotseling en zonder uitleg afstand heeft gedaan. Een enthousiaste gedragsdeskundige, verbonden aan de dierenartsenpraktijk waar Xenna is achtergelaten, had gelukkig de hond al een week geobserveerd en er een verslag van gemaakt. Xenna leek ons een lieve doch pittige dame, maar we gingen ervoor.

Xenna gaf al snel tekenen van veel onrust; hijgen, blaffen op geluiden, continue alert (dus niet slapen). Als we haar gingen uitlaten, was het aanlijnen moeizaam door bijtgedrag gecombineerd met fel blaffen en springen. Met trucjes leek het wat beter te gaan.

Ze liep rustig aan de lijn naar het uitlaatgebied; wel obsessie voor auto's, aanhangers, brommers etc. Ze kon niet snuffelend rondlopen. Vervolgens een gedragsdeskundige ingeschakeld. Eerst door de dierenarts laten onderzoeken of er lichamelijke oorzaken zouden kunnen zijn bv schildklier, epilepsie. Tijdelijk aan de pijnstillers om eventuele pijn uit te sluiten.

Xenna zocht zelf wel rust op in de garage; soms meerdere keren per dag.
Ze fixeerde zich steeds meer op 1 persoon, op mij dus. Bij het bezoek aan de dierenarts, vermoedde deze dat het zelfs een pathologische fixatie was.

Rust inbouwen door kalmerende druppels hielp niet. Na een aantal maanden begonnen met clomicalm; na 6 weken medicijngebruik nog geen resultaat merkbaar. Daarna de maximale (dubbele) dosis 6 weken uitgeprobeerd. De onrust bij Xenna bleef de boventoon voeren. Ze was blijkbaar in het verleden, door welke oorzaak dan ook, geestelijke doorgedraaid. Ze kon zich simpelweg niet ontspannen.
Ze leek erg te genieten van loslopen, rennen, pootje baden tot aan de knieën en boten najagen. Per saldo werd ze er, ons inziens, ook niet rustiger van.

Fixatie naar mij werd steeds erger; mijn partner werd na het avondeten de kamer uit gewerkt. Elke meter die hij naar de deur liep, kreeg hij niet meer terug totdat hij uit de kamer was. Ik heb hem meerdere keren moeten ontzetten uit een benarde situatie.

Het werd ons steeds meer duidelijk dat zelfs de zwaarste dosering van de medicijnen Xenna geen rust brachten. Bijtincidenten hebben we met moeite kunnen voorkomen door op tijd met de angst van Xenna mee te bewegen.
Ze had zoveel angst en stress (vrijwel zeker ook trauma's) dat het mij steeds duidelijker werd dat het, ondanks onze ervaring met meerdere bouviers, niet ging lukken om haar een gelukkig leven te geven. Daarom heb ik toch, met veel verdriet, besloten om haar te laten gaan. Ik ben er bijna zeker van dit voor haar de beste keuze was.

Ondanks al haar problemen was ze voor mij een hele lieve hond. Ik mis haar nog elke dag.
In de 7 maanden dat we haar mochten hebben, hebben we heel veel steun gehad van de Stichting Bouviersupporters; hoe fijn is een advies of gewoon een luisterend oor. Ook de dierenartsen en de gedragsdeskundige hebben zich enorm ingezet om ons te helpen.

Daarom iedereen hartelijk bedankt hiervoor

Xenna 21 december 2012 - 16 juni 2020

In september en oktober waren onder andere jarig

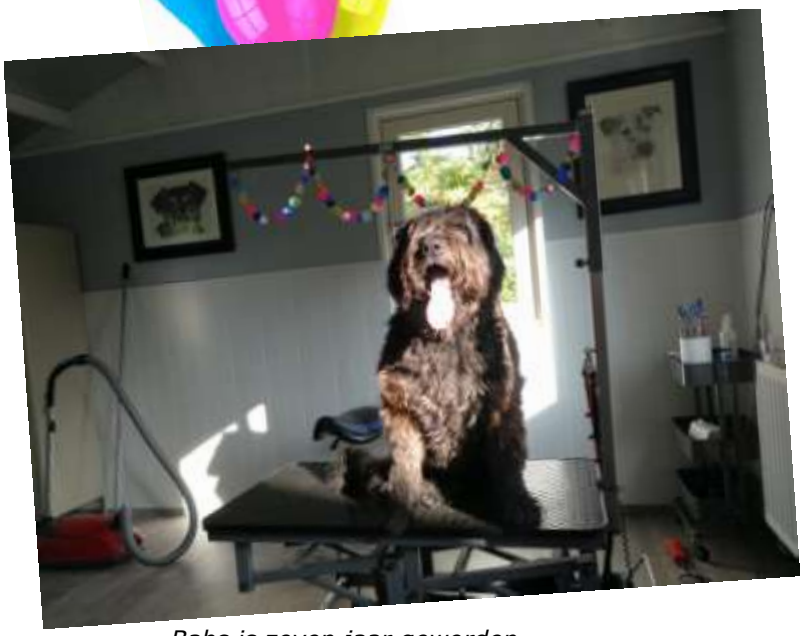

Babs is zeven jaar geworden.

Hoera Donder is 3 jaar!

Jill is ook weer een jaartje ouder (6 jaar)

Roos heeft haar achtste verjaardag gevierd.

Nova is 11 jaar geworden!

Max mocht ook 11 kaarsjes uitblazen.

En ook Mexx heeft haar elfde verjaardag gevierd

Wat ontvangen foto's

Chico's grootste hobby, ballen scoren

Cita was op vakantie in Drenthe

Cora spelen op het strand

Diesel even poseren in Tocholes.

De groeten van Quin.

Mats even water tanken

Logan en haar dierendagtaartje

Stevie was op Texel

Sasja

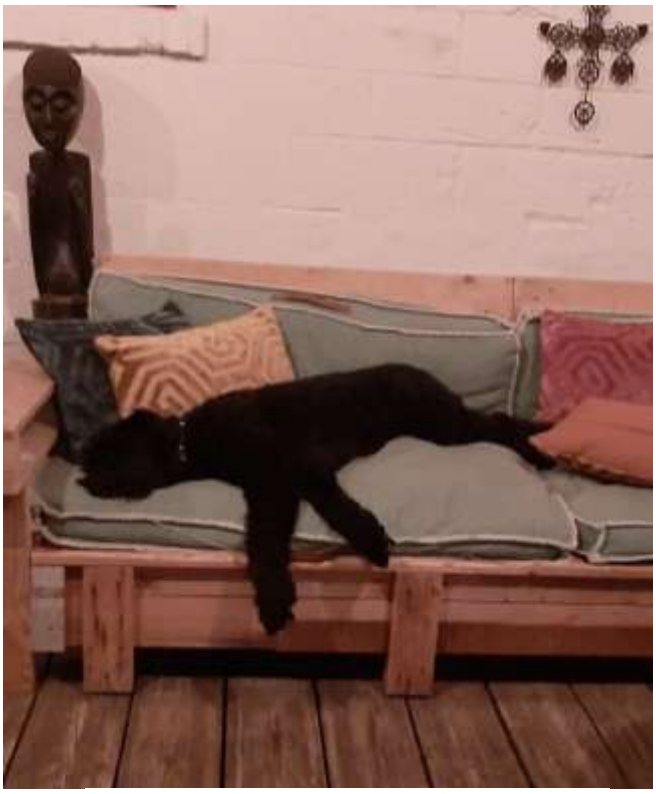

Sunny is uit.

Wanda aan zee in Italië.

Nova heeft een badjas.

Moon en de poes.

Samen genieten van Zeus zijn nieuwe plekje

In Memoriam.....

Wij ontvangen berichten van het overlijden van honden die door bemiddeling van de Stichting Bouviersupporters een nieuw thuis gevonden hebben, die ieder door hun eigen verhaal een diepe indruk op ons hebben gemaakt.

Trix

01 januari 2007 – 08 september 2020

Trix was 11 jaar toen er in augustus 2018 vanwege ziekte van de baas een andere plek voor haar mand gezocht werd. Waar ze nog een mooie oude dag kan doorbrengen. Op 15 augustus 2018 is zij verhuisd.

Helaas kregen wij 9 september het bericht dat Trix was ingeslapen. Ze was op en er klaar mee.

"Dag lieve Trix, wat ga ik je missen. 2 jaar van elkaar genoten, het voelde als 10 jaar, en ik had er nog wel 10 jaar aan vast willen plakken. Maar de ouderdom eiste zijn tol.
Wat mis ik je dagelijkse theatershow, een half uur voor etenstijd, waarin je alles uit de kast haalde zodat ik dat vooral niet zou vergeten.
Je immense liefheid tegen iedereen, je heerlijke boefse koppigheid, je voorbeeldfunctie voor de opvanghondjes, die je allemaal geholpen hebt en dat ook graag deed.
De noodstops met de auto omdat je altijd na een kwartier rijden acuut moest poepen.

Dag lieverd, je was een tophond."

Mats

10 april 2010 – 08 september 2020

Nieuw Vossemeer 2010, Wassenaar 2010 – 2015, Elz 2015 - 2020

R.I.P.

Mein Held, mein Kämpfer, mein Unkaputtbarer, mein Fels in Zeiten wo nichts mehr ging, mein Schöner, mein Clown, meine „große Liebe".

Ich weiß gar nicht wie das werden soll, ich vermisse dich schon jetzt unendlich.

De Nederlandse vertaling;

RUST IN VREDE

Mijn held, mijn vechter, mijn onbreekbare lieverd, mijn rots in tijden dat niets werkte, mijn mooie vent, mijn clown, mijn "grote liefde".

Ik weet niet eens hoe het moet zijn, ik mis je nu al oneindig.

Boaz

23 maart 2013 – 22 september 2020

Boaz is 10 augustus 2020 opgehaald uit de opvang van Interessengemeinschaft Bouvier des Flandres uit Duitsland . Hij zat daar vanwege ziekte van zijn vorige baas. In het vorige magazine heeft u kunnen lezen hoe blij het nieuwe baasje van Boaz met hem was.

Helaas kregen wij 9 oktober een triest bericht:

"Ik heb heel slecht nieuws over Boaz.

Ik ben heel erg verdrietig en vond het te moeilijk om je meteen te appen.
Boaz is gestorven aan een epileptische aanval. Zijn hart kon het volgens DA die ik natuurlijk gevraagd heb wat er gebeurd kon zijn, waarschijnlijk niet aan.

Op 22 september was hij binnen een uur dood.

Ik ben heel erg verdrietig want dit had ik nooit gedacht. Binnen 2 maanden 2 honden dood.
Sorry mijn enige troost is dat hij het hier zo vreselijk naar de zin had. Alsof hij dankbaar was dat hij weer een eigen vrouwtje had. Was lief en aanhankelijk en vriendelijk tegen iedereen."

Jaddai

11 december 2011 – 30 september 2020

In februari 2014 is Jaddai als herplaatser vanuit Zierikzee bij ons in W. gekomen.

In maart liep ze ineens kreupel met een achterpoot.

Aanvankelijk werd er gedacht aan een ontsteking of een verrekte spier en na een kuur met ontstekingsremmers en pijnstillers leek het allemaal weer goed te gaan.

Echter een week na de kuur begon ze weer te kreupelen. Nader onderzoek (röntgenfoto's) wees echter uit dat het verdacht veel van botkanker leek.

Deze diagnose werd tijdens een bezoek aan de dierenkliniek Wagerenk in Wageningen bevestigd waarbij duidelijk werd aangegeven dat behandeling eigenlijk niet echt meer mogelijk en zinvol was.

Met pijnstillers heeft ze nog redelijk verder kunnen leven tot eind september.

Helaas werd het steeds moeilijker voor haar en was er voor haar geen waardig hondenleven meer en hebben we moeten besluiten om haar in te laten slapen.

We hebben er heel veel verdriet van en gaan haar enorm missen, maar kijken met heel veel plezier terug op de fantastische tijd die we met haar hebben gehad. Het was een hele lieve hond die graag lange wandelingen maakte, maar ook graag languit op de bank lag, en het prettig vond om uitgebreid te kroelen. Ook van de vele vakanties met de camper hebben we samen met Jaddai volop genoten. Zodra de camper bij huis stond sprong ze erin en wilde er dan eigenlijk ook niet meer uit.

Wat hadden we nog graag diverse jaren willen genieten van en met onze Jaddai.

Jaddai, bedankt voor de prachtige jaren die we samen hebben gehad.!!!!!!

Annebica

15 september 2009 – 06 oktober 2020

Annebica zat in juni 2015 in een Belgisch asiel. Zij was daar zwaar verwaarloosd terecht gekomen en is op 3 juli 2015 geadopteerd.

7 oktober 2020

Ik heb helaas een zielige mededeling.
We hebben (Anne)Bica gisteren moeten laten inslapen. De afgelopen maanden heeft ze heel erg met haar gezondheid getobd, hebben we haar rechteroog moeten laten verwijderen, kreeg ze een blaasontsteking die niet meer over wilde gaan en werd haar achterhand met de dag slechter.

Na heel lang met pijnstillers bezig te zijn geweest, kreeg ze vorige week prednison er bij en toen ging het heel hard achteruit met haar. We moesten haar met een sjaal onder haar buik ondersteunen en haar staart omhoog houden als ze wilde plassen of poepen, want ze had de kracht niet meer dit zelf te doen of te gaan zitten.

Helaas hebben we moeten beslissen om haar in te laten slapen omdat dit geen goed leven meer was voor haar.

De klap komt hard aan nadat we precies 2 maanden eerder Oscar al verloren waren. Het is echt heel sneu en heel verdrietig. We hebben haar gisteren bij ons in de tuin naast Oscar begraven

Sienna

21 juli 2010 – 20 oktober 2020

In oktober 2010 kregen wij een mail waarin iemand die de mail al met de mededeling begon dat zij iets vreemds te melden had.
Zij schreef dat zij een gecoupeerde blonde bouvierreu van 3 maanden oud had gekocht in Amerika. Die was een week eerder op Schiphol aangekomen. Bij opening van de bench kwam er een grote verrassing.
Er bleek ook nog een blond gecoupeerd bouvierteefje van 4 maanden in te zitten.
Zo hadden zij zomaar twee pups in huis. Dat ging praktisch gezien niet lukken. Omdat er toch al sprake was van enige hechting deed ze het dringende verzoek om zo snel mogelijk een thuis voor het teefje te vinden. En dat lukte natuurlijk heel snel. Nog dezelfde dag is Sienna verhuisd.

Enige tijd geleden is Sienna met haar baasje naar Zweden geëmigreerd.

Op 20 oktober 2020 kregen we dit bericht:

"Dag lieve, lieve Sienna. Dank je wel dat we 10 jaar van je hebben kunnen houden, spelen, knuffelen.
Een goede reis over de regenboog en heel veel plezier met je maatje Tairo"

Stichting Bouviersupporters

Oostendorperweg 57 / z
7481 VE Haaksbergen

Kamer van Koophandel
Enschede nummer 51469820

IBAN: NL82 RABO 0160 4492 86
BIC : RABONL2U
Fiscaal nummer 850034814

Voor bemiddelingszaken kunt u bellen met
Jantina op 06 82001851
Marian op 0049 2822 977956
Paulien op 06 17367039

E-MAIL:
info@bouviersupporters.nl

Bezoek onze website!

http://www.bouviersupporters.nl/

Het volgende Bouviersupporters Magazine verschijnt:

december 2020

Hebt u tips, wetenswaardigheden, evenementen die u onder de aandacht wilt brengen?

Wilt u meeschrijven voor het bouviersupporters magazine?

Stichting Bouviersupporters werkt samen met

Nederlandse Bouvier Club
Interessengemeinschaft B.d.F
Vereniging Boe4.
Bert Smallenbroek (Kynologie Kolham)
Anoek Schipper (Dierenkliniek De Watermolen,Haaksbergen)

info@bouviersupporters.nl

Wilt u,
naast meeleven, meelezen, misschien zelfs meeschrijven, ook een meer actieve invulling geven aan de herplaats- en asielbouviers?

Wilt u het goede werk voor de Bouviers en hun baasjes financieel ondersteunen?
Dat kan!

Rabobank Haaksbergen-Enschede
IBAN NL82 RABO 0160 4492 86
BIC: RABONL2U
t.n.v.
Stichting Bouviersupporters
Haaksbergen